

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní Mgr. Jarmilou Úředníčkovou v právní věci

žalobce: **A. U.**
státní příslušnost Moldavská republika

zastoupen Mgr. Hanou Bočkovou, advokátkou sídlem 702 00 Ostrava,
Nádražní 308/3

proti

žalovanému: **Ministerstvo vnitra ČR**
sídlím 170 34 Praha 7, Nad Štolou 3

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 2. 2023 č. j. OAM-382/LE-BA01-K01-2022,
ve věci mezinárodní ochrany

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobce domáhal zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného, jímž byla jeho žádost o udělení mezinárodní ochrany zamítnuta podle § 16 odst. 1 písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů, jako zjevně nedůvodná. Žalobce vyslovil přesvědčení, že v případě návratu do země původu by mu hrozilo pronásledování za uplatňování politických práv a svobod, neboť se zúčastnil několika protivládních protestů proti prezidentovi Vadimovi Krasnoselskému, prezidentovi v tzv. Podněstří. Uvedl, že je občanem Podněsterské republiky. Na protestech se nejaktivněji podílel v letech 2019 – 2020, shromažďoval účastníky demonstrací. Policejní složky proti němu chtějí uplatnit § 287 odst. 3 trestního zákoníku (negativní vztah k ruským mírovým silám na Dněpru), hrozilo mu odnětí svobody. Proběhlo předběžné řízení, jehož se zúčastnil, potom ale zběhl do Moldavska. Má proto zcela důvodnou obavu, že z důvodu své politické aktivity mu v současné době v Moldavsku hrozí nebezpečí trestního stíhání v Podněstří, příp. únos do této oblasti, a tedy je v Moldavsku pronásledován ve smyslu § 12 odst. 2 zákona o azylu a zároveň mu hrozí nebezpečí vážné újmy ve smyslu § 14a odst. 2 zákona o azylu, a to proto, že není zřejmé, jakým způsobem s ním chce Moldavsko naložit a bojí se vydání do Podněstří. Moldavsko tak nelze považovat za bezpečnou zemi původu. Žalobce se ohradil proti závěru žalovaného, který hodnotil jeho tvrzení za zcela účelová a celý azylový příběh zjevně nevěrohodný. Vyslovil přesvědčení, že byť je Moldavsko začleněno do skupiny bezpečných zemí, nezbavuje to žalovaného povinnosti posuzovat, zda jemu, jako žadateli o azyl, nehrozí v zemi původu vážná újma, resp. jednání rozporné s článkem 3 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv. Touto otázkou se žalovaný v napadeném rozhodnutí zabýval, ale dospěl k chybnému závěru. Předně je třeba posuzovat Moldavsko jako celou zemi komplexně. Česká republika považuje Moldavsko za bezpečnou zemi původu s výjimkou Podněstří. Namítal, že připuštění teritoriálních výjimek pokrývá přístup rozhodujícího orgánu k posuzování žádosti o mezinárodní ochranu žadatelů z téže země. Je zřejmé, že pokud existuje teritorium země, které legitimní vláda neovládá a není považované za bezpečné, nemůže být celá tato země považována za bezpečnou. Nelze totiž nijak zaručit bezpečnost osob na teritoriu ovládaného legitimní vládou, když jde o jednu zemi, a je tak možné, že nelegitimní moc separatistů bude uplatňována v jednotlivých případech i mimo území ovládaného separatisty. V jeho případě je možné, že bude vydán do Podněstří i legitimní moldavskou policií, pokud např. jednotlivci moldavské policie budou se separatisty spolupracovat. Dále žalobce namítal, že samotné Moldavsko má zásadní nedostatky v oblasti soudnictví, porušování lidských práv, četného diskriminačního trestního stíhání, má neúčinné prostředky nápravy k porušování lidských práv a dále zde v individuálních případech dochází k pronásledování, mučení a jinému nelidskému zacházení a trestání, což musí být žalovanému známo s ohledem na rozsáhlou judikaturu Evropského soudního dvora. Bezpečnostní poměry v Moldavsku se v poslední době výrazně mění k horšímu a situace je velmi nestabilní vzhledem k energetické krizi a růstu oblíbenosti proruských politických sil a s tím spojených demonstrací. Tyto aktuální otázky nevzal žalovaný v úvahu.
2. Žalobce dále uvedl, že při posuzování jeho žádosti o udělení mezinárodní ochrany žalovaný vycházel také z informací o Podněstří, které má k dispozici, a ze skutečnosti, že o této oblasti jsou některé informace známy, dovedl, že o Podněstří má veškeré informace. Např. z informace, které má žalovaný k dispozici, o trestních řízeních vedených v Podněstří podle § 287 odst. 3 tamního trestního zákoníku proti veřejně známým osobám, dovozuje, že nebylo vedeno proti jiným osobám a nemůže být vedeno ani proti němu. Nevzal ani v úvahu

možnost, že mu byly podány úmyslně nesprávné informace Podněsterskou policií o tomto trestním stíhání, aby mohl být nadále bezprávně pronásledován.

3. Žalovaný v písemném vyjádření navrhl zamítnutí žaloby. Odkázal na žalobou napadené rozhodnutí, z něhož obsáhle citoval, na relevantní judikaturu a tvrzení žalobce konfrontoval s informacemi o zemi původu z různých zdrojů, které si obstaral. Žalovaný uvedl, že žalobce ani jedno z tvrzení, která uplatnil před správním orgánem v řízení o žádosti o udělení mezinárodní ochrany, nezmínil v rámci vysvětlení, které poskytl policii dne 2. 12. 2022, kdy hovořil pouze o obavách z toho, jak se vyvine konflikt na Ukrajině, aniž by se zmínil o jakémsi politickém pronásledování své osoby či o tom, že je podněsterským občanem. Žalovaný poznamenal, že si je samozřejmě vědom toho, že řízení o správním vyhoštění z zemí ČR a řízení o mezinárodní ochraně jsou z podstaty věci řízení odlišná, nicméně poznamenal, že v rámci předmětného výsledku byl žalobce řádně poučen o tom, že musí vypovídat pravdivě a nesmí nic zamlčet a zároveň zde bylo konstatováno i to, že žalobce byl trestním příkazem odsouzen k trestu vyhoštění z území ČR na dobu 2 let. Žalobce si tedy musel být vědom, že se bude muset vrátit zpět do vlasti, resp. že k tomu bude nejspíše i přinucen a především také toho, že je mu dáván prostor pro to, aby sdělil, zdali se třeba do vlasti vrátit nemůže. Měl tedy možnost, pokud tedy své obavy z návratu do vlasti pociťoval natolik palčivě, jak nyní předkládá správnímu orgánu, tyto v rámci předmětného výsledku uvést. Již v napadeném rozhodnutí žalovaný vyslovil vážné pochybnosti i o tom, zdali vůbec žalobce pochází z Podněstří, resp. zdali tam skutečně po celý život žil, jak se ve svých výpovědích snažil správní orgán přesvědčit. V rámci jím podaného vysvětlení na policii dne 2. 12. 2022 se totiž nejenže vůbec nezmínil o jakýchkoli svých potížích ve vlasti, natož politického charakteru, ale ani slovem se nezmínil o svém podněsterském původu. Za místo svého trvalého (nikoliv přechodného, jak tvrdil v řízení o mezinárodní ochraně) pobytu označil město Rezina, tedy město nacházející se pod kontrolou současné moldavské prozápadní vlády premiéra Dorina Receana a vůbec nezmínil, že by žil v Podněstří. To, že v průběhu správního řízení o mezinárodní ochraně tvrdil, že vystudoval vysokou školu bankéřskou na univerzitě ULIM v Kišiněvě, pak výše naznačované pochybnosti správního orgánu posouvá do pravděpodobnosti hraničící s jistotou, že žalobce minimálně celý život v Podněstří neprožil, jestli se tam tedy vůbec narodil, nebo někdy žil, jak tvrdí, když o této skutečnosti nedoložil naprosto žádné potvrzující dokumenty a uvedené nelze dovodit ani z jeho cestovního pasu. Žalovaný vyslovil názor, že při posuzování žádosti žalobce se nedopustil žádné nezákonnosti, napadené rozhodnutí bylo vydáno v souladu se zákonem o azylu a správním řádem, a to na základě dostatečných a řádným způsobem opatřených podkladů a netrpí vadou nezákonnosti či nepřezkoumatelnosti.
4. Krajský soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen s.ř.s.), v mezích žalobních bodů. Při přezkoumání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době vydání rozhodnutí žalovaným (§ 75 odst. 1 a 2 s.ř.s.). V souladu s ust. § 51 odst. 1 s.ř.s. rozhodl soud bez nařízení jednání.
5. Ze správního spisu bylo zjištěno, že dne 9. 12. 2022 podal žalobce žádost o udělení mezinárodní ochrany v České republice. Následně poskytl údaje k podané žádosti a byl s ním proveden pohovor a doplňující pohovor. Žalobce kromě jiného uvedl, že se narodil ve městě Rybnica v Podněstří, je ukrajinské národnosti a moldavské státní příslušnosti. Sdělil, že je aktivním členem strany „Obnova Podněstří“. Za poslední místo svého pobytu ve vlasti označil město Rezina v Moldavsku. Z vlasti vycestoval 18. 6. 2022, jel autobusem přes území

Maďarska do Polska. Tam se zdržel asi 2 měsíce, poté pokračoval autobusem do České republiky. Na území ČR vstoupil asi 20. 9. 2022. Nebyla mu udělena víza ani povolení k pobytu v jiných státech. O mezinárodní ochranu nikdy dříve nežádal. Je zdravý, nemá žádné zdravotní omezení ani jiné zvláštní potřeby. K důvodům žádosti o mezinárodní ochranu uvedl, že se účastnil protivládních protestů a bylo proti němu zahájeno trestní stíhání. Jednalo se o protivládní protesty proti prezidentu Krasnoselskému (prezident Podněstří), trestní stíhání je motivováno politickou činností a jeho obsahem je, že ohrožuje jednotu státu. Na protestech se nejaktivněji podílel v letech 2019/2020 shromažďoval účastníky demonstrací. Vysvětlil, že proti němu chtějí uplatnit § 278 odst. 3 Trestního zákoníku, odporování ruským mírovým silám na Dněpru. Hrozilo mu za to odnětí svobody. Bylo předběžné řízení u soudu, tam byl přítomen. Potom zběhl do Moldavska. Ostatních soudních jednání se nezúčastnil a nynější situaci nezná. O soudním řízení ví od svého otce. Se státními nebo bezpečnostními složkami ve vlasti neměl žádné problémy. K dotazu správního orgánu, zdali by mohl v Moldavsku žít na jiném místě, nežli v Podněstří, odpověděl, že nikoli, jelikož je přesvědčen, že by ho moldavské orgány vydaly do Podněstří. Na otázku, zdali se v souvislosti se svými problémy obrátil v Moldavsku na někoho se žádostí o ochranu a pomoc, např. na jiné státní orgány v Moldavsku, odpověděl že nikoli a dodal, že viděl na několika svých přátelích, že to má přesně opačný efekt. V případě návratu do vlasti se reálně obává o své zdraví. Jiné problémy zapříčiněné jeho rasou, národností, náboženstvím, pohlavím, příslušností k sociální skupině či politickým přesvědčením, neměl. Na dotaz správního orgánu, proč žádný z těchto důvodů neuvedl policii dne 2. 12. 2022, odpověděl, že na policii mu pořádně nic nevysvětlili, nechovali se tam k němu hezky a nadávali mu. Po tomto prohlášení byl žalobce správním orgánem znovu poučen o tom, že je povinen poskytovat Ministerstvu vnitra nezbytnou součinnost a rovněž uvádět pravdivé a úplné informace. K dotazu správního orgánu, proč nepožádal o mezinárodní ochranu v Polsku, odpověděl, že Polsko je pro něho cizí země. Na dotaz, proč nepožádal o mezinárodní ochranu již dříve a čekal do doby, než bude zadržen, uvedl, že nevěděl, že je žádost o mezinárodní ochranu možné podat. Uvědomoval si, že má již překročenou lhůtu pro legální pobyt v ČR a bál se, že bude z ČR deportován. Co se týká dalších zjištění z pohovoru s žalobcem a doplňujícího pohovoru, soud v podrobnostech odkazuje na tato zjištění, jak jsou uvedena v napadeném rozhodnutí, neboť korespondují s obsahem spisu a jsou správná.

6. V průběhu správního řízení bylo objasněno, že důvodem podání žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany je obava z trestního stíhání v Podněstří v souvislosti s jeho politickou činností spojenou s členstvím ve straně Obnova Podněstří.
7. Součástí správního spisu je rovněž protokol o výsledku žalobce jako účastníka správního řízení v řízení o zajištění žalobce za účelem správního vyhoštění vedeném Policií České republiky, Krajským ředitelstvím policie hl. města Prahy pod č. j. KRPA-384270-13/ČJ-2022-000022-SV ze dne 2. 12. 2022 a dále informace, které žalovaný shromáždil v průběhu správního řízení ohledně politické a bezpečnostní situace a stavu dodržování lidských práv v Moldavské republice. Žalovaný konkrétně vycházel z Hodnocení Moldavska jako bezpečné země původu, stav: červenec 2022, ze dne 1. 7. 2022, z Informace OAMP, Bezpečnostní a politická situace v zemi, stav: červenec 2022, ze dne 12. 7. 2022, z Informace OAMP z 22. 12. 2021, z Informace OAMP, Aktuální otázky, z 15. 2. 2023, z Informace MZV ČR č. j. 122984/2022-LPTP ze dne 2. 9. 2022, dále žalovaný vycházel ze zpráv ČTK, jak jsou tyto specifikovány v napadeném rozhodnutí na str. 5.

8. Podle ust. § 16 odst. 1 písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů, žádost o udělení mezinárodní ochrany se zamítne jako zjevně nedůvodná, jestliže žadatel o udělení mezinárodní ochrany neuvádí skutečnosti svědčící o tom, že by mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14a, a zároveň uvádí skutečnosti zjevně nevěrohodné.
9. Krajský soud se zcela ztotožňuje se závěry žalovaného vyjádřené na str. 5 – 9 napadeného rozhodnutí, a proto v podrobnostech na ně odkazuje. Žalovaný vycházel z toho, že žalobce založil svou žádost o udělení mezinárodní ochrany na tvrzení, že se ve vlasti, konkrétně v separatistickém Podněstří, měl v období let 2008 – 2021 zúčastnit minimálně 50 demonstrací, měl být celkem přibližně 20 krát oficiálně a také i neoficiálně při účasti na těchto demonstracích zadržován místní policií, u policejních výsledků fyzicky napadán, přičemž veškerou jím tvrzenou politickou činnost žalobce spojil se svým členstvím ve straně Obnova Podněstří, za jejíž předsedkyni označil političku Galinu Antijufejevou. Mítinky jeho strany měly být namířeny proti vlivu Ruska a proti tomu, že se v Podněstří nacházejí ruští vojáci. Svoji stranu označil za opoziční proti vládnoucí straně Vozdroždjenie. Uváděl rovněž, že měl být za svoji účast na nelegálních mítincích trestně stíhán podle zákona 278/3, který byl přijat koncem roku 2021 a také sdělil, že vyřešit svoji situaci přestěhováním se na území nacházející se pod kontrolou moldavské vlády nemohl, jelikož neoficiální podněsterská policie může vyjet na území Moldavska a vyzvednout si ho u moldavské policie, která jím o něm poskytne informaci. Žalovaný veškerá tvrzení žalobce konfrontoval se zjištěními z výše uvedených podkladů pro rozhodnutí, zejména pak s informacemi popisujícími situaci v Moldavské republice včetně samozvaného Podněstří.
10. Soud souhlasí s žalovaným, že z důvodů, které žalovaný velmi detailně vyjádřil v napadeném rozhodnutí na str. 7 – 9, že tvrzení žalobce ohledně jeho účasti na 50 demonstracích v letech 2019 – 2020 a v této souvislosti o více než 20 zadrženích a o jeho následném trestním stíhání, ohledně členství a aktivit v údajně protivládní opoziční straně, jsou zjevně nevěrohodná, neboť tato tvrzení naprosto neodpovídají podněsterským realitám. Soud sdílí názor žalovaného, že za naprosto zásadní informaci, která zcela devaluje žalobcova tvrzení, je skutečnost, že dle citovaných informací o Podněstří, je strana Obnova Podněstří, o které žalobce tvrdil, že jde o opoziční protiruskou stranu včele s dle jeho tvrzení opoziční političkou nesouhlasící s přítomností ruských vojsk v Podněstří Galinou Antijufejevou, podněsterskou vládní stranou, která dlouhodobě kontroluje parlament a v současné době má v tamější poslanecké sněmovně 29 mandátů z celkových 33. Strana je charakterizována jako blízká nynějšímu prezidentovi Krasnoselskému, který v prezidentských volbách kandidoval s její podporou a podniku Šerif, který ovládá místní ekonomiku. Tvrzení žalobce ohledně jeho členství a aktivit v údajně protivládní opoziční straně jsou tak s ohledem na informace zajištěné správním orgánem zjevně nevěrohodná. V rozporu s informacemi obsaženými ve správním spise jsou i tvrzení žalobce o operacích podněsterské milice na území kontrolovaných vládou a spolupráci těchto složek s moldavskou policií, přičemž žalobce tvrdil, že by ho moldavská policie bez jakýchkoli okolů vydala do Podněstří a dokonce by ho za tímto cílem svévolně zadržela a podněsterskou milici sama informovala. Tvrzení žalobce ohledně jeho vydání z území kontrolovaných moldavskou vládou na území Podněstří jsou s ohledem na informace OAMP z 22. 12. 2021, Informace MZV ČR č. j. 122984/2022-LPTP ze dne 2. 9. 2022 a Informace OAMP z 15. 2. 2023, dle nichž je podněsterská policie nelegálním orgánem, mezi Moldavskem a Podněstřím neexistuje ani extradiční dohoda a ani jiné dohody o mezinárodní policejní spolupráci, jsou zjevně

nevěrohodná. Když se v roce 2017 objevil případ žádosti Podněstří o vydání jejího bývalého prezidenta, který uprchl do Moldavska a byl v samozvané entitě stíhán a následně odsouzen v nepřítomnosti, tak moldavské úřady jeho žádost odmítly. Moldavské orgány neuznávají podněsterské soudy a naopak. Co se týče vydávání hledaných a soudně stíhaných osob do Podněstří, situace se nezměnila, zveřejněné zprávy nepotvrzují ani oficiální, a ani neoficiální vydávání hledaných a soudně stíhaných. Soud souhlasí s žalovaným i v tom, že pominout nelze ani tu skutečnost, že ani jedno z tvrzení uplatněných v řízení o mezinárodní ochraně žalobce neuvedl v rámci jím poskytnutého vysvětlení na policii 2. 12. 2022, kdy pouze hovořil o obavách z toho, jak se vyvine konflikt na Ukrajině, aniž by se zmínil o jakémsi politickém pronásledování své osoby či o tom, že je podněsterským občanem. Z protokolu ze dne 2. 12. 2022 o výsledku žalobce jako účastníka správního řízení je zjevné, že žalobce odpovídal přiléhavě na všechny otázky, které mu byly pracovníkem policie kladeny, potvrdil, že veškerým otázkám rozuměl, nezmínil se zároveň o jakékoli zdravotní indispozici. Za situace, kdy žalobce, jak je zřejmé z uvedeného protokolu, s jeho obsahem souhlasil, přečetl si jej, nežádal žádných změn ani doplnění, zopakoval, že všemu rozuměl, na postup policie si nestěžoval, také soud považuje sdělení žalobce, že se k němu policisté neměli chovat hezky, nadávat mu, za nepravdivé. Ve shodě s žalovaným i soud sdílí vážné pochybnosti rovněž o tom, zdali vůbec žalobce pochází z Podněstří, resp. zdali tam skutečně po celý život žil, jak se snažil tvrdit. Žalobce se totiž v rámci své výpovědi na policii 2. 12. 2022 vůbec nezmínil nejen o jakýchkoli svých potížích, natož politického charakteru ve vlasti, ale ani slovem se nezmínil o svém podněsterském původu. Za místo svého trvalého pobytu označil město Rezina, tedy město nacházející se pod kontrolou současné moldavské prozápadní vlády. Žalobce se vůbec nezmínil, že by žil v Podněstří. I dle názoru soudu skutečnost, že žalobce vystudoval vysokou školu bankéřskou na univerzitě ULIM v Kišiněvě, pochybnosti o jeho podněsterském původu posouvá do pravděpodobnosti hraničící s jistotou. Žalobce nikdy nedoložil naprosto žádné dokumenty o tom, že by se v Podněstří narodil nebo někdy tam žil, jak tvrdí. Závěr žalovaného, že žalobce nelze prokazatelně považovat za politického aktivistu s politickými názory a vystupováním nepohodlným pro současnou garnituru ovládající samozvané separatistické Podněstří, který by po svém případném návratu do vlasti mohl pociťovat odůvodněnou obavu z pronásledování z důvodu jeho politického přesvědčení nebo z toho, že by byl vystaven vážné újmě. I dle názoru soudu tvrzení žalobce ohledně jeho politických aktivit jsou zcela účelové a celý jeho azylový příběh je v souhrnu zjevně nevěrohodný.

11. Co se týká zcela obecných tvrzení žalobce v žalobě, o tom, že samotné Moldavsko má zásadní nedostatky v oblasti soudnictví, porušování lidských práv, četného diskriminačního trestního stíhání, neúčinné prostředky nápravy k porušování lidských práv a že tam dochází v individuálních případech k pronásledování, mučení a jinému nelidskému zacházení a trestání, soud uvádí, že žalobce v průběhu správního řízení nikdy neuvedl, a ostatně nic takového netvrdí ani v žalobě, že by ve vlasti, tedy v Moldavsku měl nějaké problémy se státními nebo bezpečnostními složkami. Bez problémů opouštěl Moldavsko, když cestoval do Itálie a zpět, absolvoval kontroly na hranicích. S ohledem na výše uvedené důvody pro zamítnutí žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany jako zjevně nedůvodné, soud považuje za irelevantní tvrzení žalobce, že byť je Moldavsko začleněno do skupiny bezpečných zemí, s výjimkou Podněstří, že nemůže být celá tato země považována za bezpečnou.

12. Krajský soud s ohledem na shora uvedené závěry žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.
13. O nákladech řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s.ř.s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce ve věci úspěch neměl a žalovanému prokazatelně v souvislosti s tímto řízením žádné náklady nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Brno, Moravské náměstí č. 6. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ostrava 30.05.2023

Mgr. Jarmila Úředníčková
samosoudkyně